

תת"ע 3255/05/21 - ראמי אבו כליב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3255-05-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב
תיק חיצוני: 14123416365

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	ראמי אבו כליב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.6.21 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון ונגזר עליו קנס בסך 1,300 ₪.
3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט על מנת להוכיח שלא ביצע העבירה המיוחסת לו. טען כי נדהם לקבל עותק מפסק הדין שבו נשפט בהיעדרו למרות שלא קיבל כל זימון לביתו. טען כי יש בידיו סרטון שמוכיח את כל טענותיו שנטענו כלפי השוטר במעמד האירוע. טען כי לא החזיק ולא דיבר בטלפון כפי שאמר לשוטר במעמד האירוע. טען כי השוטר עצר אותו כקילומטר אחרי שהוא ראה אותו ולא ברור מדוע לא עצר אותו מיד. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הודעת תשלום קנס נשלחה בדואר רשום לכתובת המבקש, וכי דבר דואר חזר מהסיבה "לא נדרש". טענה כי בהתאם לתקנה 44א לתקסד"פ, חזקת המסירה עומדת בעינה.
5. ב"כ המבקש בתשובתו טען כי המשיבה לא התייחסה בתגובתה לטענות עיוות הדין המהותיות היורדות לשורשו של עניין. טען כי המשיבה הגישה שני אישורי מסירה, האחד ריק לחלוטין והשני חזר בציון "לא נדרש". טען כי האישור השני פגום ולוקה בחסר ואינו אישור מסירה כדין שיכול להכשיר את חזקת המסירה.
6. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

עמוד 1

7. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

8. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה שצירפה ב"כ המשיבה (אישור המסירה הראשון שהוא הרלוונטי) עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש כאשר על המדבקה המודבקה בצידו השמאלי של האישור סומן בסיבת אי המסירה "לא נדרש" ונרשם התאריך 20.4. על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. עם זאת, באישור לא צוינו פרטי הדואר וחתימתו.

9. מעבר לכך, המבקש העלה טענות הגנה אפשריות באשר לנסיבות ביצוע העבירה וטען כי יש בידו להוכיח חפותו באמצעות סרטון. בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

10. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול פסק הדין, אך זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 800 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 22.8.21.

11. ככל שסכום ההוצאות ישולם בהתאם למועד האמור בהחלטה כאן, יועבר התיק לעיוני ע"י המזכירות ויקבע מועד חדש להקראה.

12. ככל שההוצאות לא ישולמו כאמור לעיל, ההחלטה על עיכוב ביצוע גזר הדין תבוטל באותו מועד ופסק הדין יוותר על כנו.

המזכירות תודיע לצדדים ותפעל בהתאם.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"א, 02 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

